

Scheppen is niet zozeer het leven maken,
niet zozeer begin maken met leven
en het dan eventueel overlaten
aan de tere handen van het goede
en aan de klauwen van het kwaad.

Of God het begin is van alles,
het ontstaan en de oorsprong,
dat is niet het belangrijkste,
want het begin van alles
is slechts het begin.

Scheppen en God als schepper zien
is de zin zien van het leven,
is zin geven aan al wat leven is,
is alles wat leven is,
kans geven
tot zinvol en waardig leven.
Dat is veel meer dan leven maken
en later voltooien.
Dat is dag en nachtwerk,
dat gebeurt in elk seizoen,
dat is van alle tijden
tot in eeuwigheid.

Scheppen als zin geven aan wat leven is,
is altijd een verhaal van liefde,
is nooit een kwestie van God alleen.
Het is een samenspel van God en mensen,
van God in mensen,
van Liefde die in alles en allen doordringt.

Scheppen als zin geven,
als liefde die doordringt,
is wat verschillend is,
tot een wondermooi geheel maken.
Dag kan niet zonder nacht.
Land en zee en lucht,
zon en regen,
man en vrouw,
blank en zwart,
vroeger, nu en later, ...
alles is onderscheiden van elkaar
en toch hoort het samen in één geheel.

In ons wil God verder schepper zijn,
zin geven aan al wat leven is,
liefde haar werk laten doen
en de verschillen doen samen horen.

We moeten niet beginnen.
We staan niet aan de oorsprong.
We zijn niet origineel.
We laten verder ontluiken
wat in het leven aan mogelijkheden schuilt.
We doen het samen met zoveel leven
voor en na en naast ons.

Laten wij het ernstig doen,
zorgzaam met hart en ziel.

*Luc Vandenabeele,
verbondspastor ACW Oostende-Westhoek*

okt.2009